

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Beszélgetés **Makovinyi Tibor** és **Hortobágyi Gyöngyvér** magyarországi néptáncmesterekkel, akik Magyarországról érkeztek a néptánc-szimposium levezetésére (lejegyezte ZK)

"...A mai utakat kell követni, épp úgy, ahogy tegnap a tegnapi irányokhoz voltunk hűek - mert minden kornak új, változó, átalakuló útjai vannak... Mindig haladnunk kell, a legszebb utakon, együtt: ez a jó, és reális. Bartók szavaival élve: csak eredeti és tiszta legyen a forrás..."

A híres Budapesti Honvéd-együttes főkszerve is lehetnék... Hiszen onnan jön át hozzánk már 14 éven át Makovinyi Tibor „Maki-Tibi” táncos-barátunk. Már hozzánk tartozik, hozzánót a dél-amerikai magyar néptáncosok szívéhez! 1993-ban ismertük meg, s azóta jön és mutat, jön és tanít, javít, szeret, és mivel közben mi is voltunk

Makovinyi Tibor (43) és Hortobágyi Gyöngyvér (45) táncmesterek

Foto Trixi

néhányszor Magyarországon vele, változatlan vidámsággal beolvadt közénk eddig kétféle magasságával együtt... Eddig Truppel Mariann táncpartner-feleségével, vagy egyedül utazott ide, s az idén az ugyancsak a Honvéd soraiból származó Hortobágyi Gyöngyvér kollégáját hozta magával. Közben Mariann már két gyermeket nevel boldogan odahaza...

Ismét örvendhettünk "Maki-Tibi" barátságának, szakismeretének, kedvességének, humorának és "betársulásának"!

De Gyöngyvért csak névről ismertük néhányan. É szép, szokatlan, „erős” név mögött egy karakán, meggyőződött, tág mosolyú, spontán nevetésű asszonyka jelent meg a Hungáriában. Úgy mozgott kezdettől kezdve közöttünk, mintha már ezerszer jött volna ő is... Azonnal s kölcsönösen „elfogadtuk” egymást! Élmény volt kettőjükkel átélni a találkozót. Természetesen igazodtunk egymáshoz, és végig élvezet volt számunkra átvenni tőlük a "friss magyar néptánclevegőt"!

Zólyomi Kati: Az eltelt 13 év alatt milyen fejlődést, haladást vettél észre a Buenos Aires-i Regős néptáncegyüttesben?

Makovinyi Tibi: Úgy gondolom, hogy mindig nagyon jó irányban haladott az együttesetek. Utánad is olyan fiatalember vezet most a csapatot, aki abszolút tisztában van azzal, hogy mi a magyar kultúrának az értéke, és ezt át is adja a mai fiataloknak. Mellette van egy olyan csapat, aki ebben segíti: a **Regős**, a **Tilinkó** és az **Új Tilinkó**. Mindenféleképpen pozitívnak tartom az új felfogást, hogy törekedtek az autentikus néptánc megtanulására, megismerésére és annak továbbvitelére, illetve az itteni magyarság előtti bemutatására.

ZK: Elemezd kérlek néhány szóval a dél-amerikai néptáncalkalmazók fogalmát, s hogy mit jelent számodra, milyen gondolatokat ébreszt fel benned az a tudat, hogy Dél-Amerikában ennyire él a magyar néptánc?

MT: Nekem mindenféleképp nagy élmény, még a mai napig is az, hogy a tengerentúli magyarság milyen fontosnak tartja a magyar kultúrának a néptánc részét... mindig meghatódok ezen, és nekem is erőt ad ahhoz, hogy lássam: van értelme tovább csinálni! Komolyan mondom, nagyon nehéz ezt megfogalmazni, mert minden hozzátartozik: magyar öntudat... mert a magyarságot tulajdonképpen a legegyszerűbben a kultúra által lehet a legjobban megőrizni: néptánc, a népdallal... Ez olyan fontos! Mindig elszorul a szívem, amikor Dél-Amerikába jövök és látom, hogy azt táncolják, amit én is tanultam és amit én is tanítok... Ez fantasztikus!

ZK: Most olyan olvasókra gondolok, akik nem jártasok a néptánc-néprajzban: szerinted, hogy járul hozzá az emberek életéhez egy ilyen esemény, mint a találkozó?

MT: Már csak a műsor megtekintése után

is megismerhetett magyar területeket, egy kis történelmet, a néprajzot, az életformát, maga a kultúra egy részét... És láthatja mennyire közösség-kovácsoló az együttesben való táncolás, egymásért táncolni. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a tánc által tovább lehet adni a történelmet is, és minden hozzáfűződő dolgot. A népi kultúrához tartozik az, hogy hogyan s miből élünk-élünk, mit csináltunk-csinálunk, miből alakultak ki a táncok, hol s mikor táncoltunk-táncolunk. Az egész életformát meg lehet tanulni!

ZK: Ez már a harmadik dél-amerikai találkozó volt. Mondd el mindhárom utáni érzéseidet. Más voltál-e, mi alakult át benned az évek során?

MT: Az első (1995 – Buenos Aires, Blanca Podestá színház, szimposium a Hungáriában; Mariannal és Stöller "Huba" Antallal jöttünk) inkább egy kíváncsiság volt számomra... Két évvel előtte már voltam itt nálatok, de rajtad meg néhány emberen kívül mindenki ismeretlen volt. Nem tudtam, hogy itt hogy működik egy táncfesztivál, azt sem tudtam, hogyan táncolnak az együttesek, de nagyon kellemesen csalódtam, mert az egy nagyon jó fesztivál volt! És azóta is látom, hogy változnak a gardák, és hogy a fiatalokat mennyire bevonjátok! Akkor is meghatódtam az emberek láttán! És nálatok is azóta, úgy, mint otthon is, a stílus is változott. Párhuzamosan alakulnak a dolgok!

Uruguay már más volt... (2004 – Montevideo - egyedül voltam kint). A két találkozó közt többször, jóformán folyamatosan jártam Dél-Amerikában az együtteseknél. De Montevideo teljesen másképp zajlott le bennem, része lehettem az "átmenetnek". Az az útirány, amit elmondtam nektek, ami nem az én elképzelésem, hanem otthonról hozom át - ezt az otthoni útvonalat próbálom nektek is ithagyni. És az uruguayi találkozáson ennek elsajátítását, követését már abszolút észrevehettem. Már új felfogásban gondolkodott és táncolt minden együttes. Tehát szerencsére egy folyamatos fejlődést látok mindenhol!

ZK: Ezek szerint a találkozók elérték a kitűzött harmadik céljukat: 1) ismerkedés, 2) fejlődés, 3) haladás megtartása?

MT: Így van! Most a harmadik szakaszban jártok. Hála Istennek ezentúl ezt már csak fokozni lehet. Már csak arra kérhetlek titeket, hogy teljes energiátokat erre fektessétek, mert ennek van értelme! Egyszerűen nem tudom elmondani több szóval ezt az érzést.

ZK: Talán a mostani találkozáson inspirálhat és hozzásegíthet ahhoz is, hogy megfogalmazd, mit mondanál magyarországi kollégáidnak, akik nem ismerik ilyen közletről a találkozóinkat?

MT: Hát én nem mondhatok mást nektek, minthogy jöjjenek ide és nézzék meg! Érdemes lenne látniuk, hogy milyen körülmények közt élnek itt a néptáncosok, hogyan dolgoznak, fejlődnek, hogyan táncolják a magyar néptáncot!

ZK: Ha a következő találkozóra (2008 – São Paulo, Brazília) eljöhete egy csoport hivatalos néptáncos, nézni, hallani, és észrevenni, mit is vihetnének haza táplálékként – lehetne egyáltalán ilyenről álmodozni?

MT: Szerintem sokat, mert én is mind a mai napig tanulok mindenhol... Most is sokat tanultam a fiataloktól... Komolyan azt

Havi "HUFImondatt":

"A magyarok mindig, de mindig egymásra találunk!" (ZK)

Olvasunk...

és gondolkozunk:

Fél század a fiatalok szempontjából nagyon sok idő... 2006-ban azt próbáljuk megértetni velük, hogy történelmileg „csak” öt évtized telt el a „legtisztább Forradalom” óta - és mégis mennyi minden változott meg azóta. A Hungária Ifjúsági az idén írtak a Forradalomról. Október 22-én az évfordulói tiszteletadó műsor alkalmából fellépnek a felnőtt közönség előtt, s ha Istenkénk megsegít, elmondják mai magyar üzenetüket.

De felmerül bennem a jogos kérdés: hogyan adhatjuk át nekik az októberi üzenetet mi, akik már magunk is 56 után születünk? Átadni valamit ebből azoknak, akik csupán a hallottak után érezhetnek valamit azzal kapcsolatban. Mert nálunk viszonylag kevés fiatal kapcsolódhat személyesen a Forradalom eszméjéhez (csak az, aki saját családjá élménye elmesélése hangulatában nőtt fel, ami itt Buenos Airesben igen ritka eset). Eddig valahogy értelmesebbnek tűnt a "pesti srác"-cal azonosítani őket - de ez alkalommal más kulcsot kerestem, olyan érdeklődést kísérletem meg felbreszteni bennük, amit mégis igazán sajátjuk vallhatnak úgy, hogy a Forradalom látszólag keserű eredménye a jelen pillanathoz kötődjön, és ismét életképessé váljék. Mi legyen az a párhuzam, az a szimbólum, amely a fiatalit is, a saját nemzedékemet is, de az idősebb magyarokat is egy-egyetlen gondolatba helyezheti bele: abba, hogy mi létezett 56-ban, ami van most is? Miért él a magyarokban a Forradalom

oly ennyire? Mit tettek a határokon kívül élő magyarok akkor, és mit most? Melyik volt az akkori "harc" - és pontosan melyik a mai "harc"?

Ezekre és más kérdésekre válaszolnánk az október 22-re kitűzött évfordulói tiszteletadón:

A Hungáriában, október 22-én, délután 17 órakor

Addig is gondolkozunk: ha lehet, az eltelt fél évszázadon át világítsuk meg mindannyiunk helyét. De legfőbbképp figyeljük meg még egyszer a jelent: a magyar cserkész, néptáncosok, új ZIK-diákok állandó működését. Mit találtak már ők meg? Ezt igyekeznek elmondani nekünk.

Süllős Lenke: 1956

Gyermekeim, ti csak tanuljatok!

Ti étek a komputer világa.

Ti vagytok a Jövő. A Gondolat.

A Számítás, a Rend, az Alkotás.

Ti vagytok biztos az új öntudat,

s zászlótokon a jelvény a Tudás.

Lám, azt beszéltek, hogy a komputer

hideg gép, lelke nincs,

nem sir, nem érez.

Az Eszköz nélkül nincsen Alkotás.

...Ők nem ismerték még az új Jelet;

az iskolából léptek a halálba.

Tízen-alul és tízenévesek

virág-testét tankok tiporták sárba...

A tank is eszköz! Lelke nincs, nem érez,

és Eszköz nélkül nincsen Rombolás.

Gyermekeink, ma emlékeztetek.

Az iskolában, otthon, kényelemben,

terített asztal mellől, hol a képcső

színes, gyilkos borzalmakat vetít.

Lelket üdítő szép képek helyett

ölni tanít és nevetve hazudni.

Az Igazság elveszett valahol

és nem találjuk tündér színeit.

Mind csupa szürke, fekete, piros,

tűz és vér, jajszó... Elhalt rianás.

Ember-sátán kezében van az Eszköz.

Építés helyett dül a Rombolás!

Gyermekeink, ti emlékeztetek!

A komputer nem felejtenek;

ott benn a szöszeke, barna fejeteiben

ott dolgozik az égi Komputer;

az élet benne jár, lüktetve ver.

Mindegyikötökben van egy csodás

adó-vevő, sugárzó állomás!

Csak Töletek függ,

mit vesz és mit ad:

azt, amit ordít a siserehad,

vagy azt-e, melyet védősátorul

apátok ad át nektek, magyarul!

...Ők nem ismerték még az új Jelet...

Humusszá vált virág-testük felett

ötven év szállt el, s ma emlékeztünk.

Emlékszik a szívünk és az eszünk.

Betápláljuk a Gépbe a Jelet;

(a komputer nem felejtenek).

Ti majd megnőttök és megfejtitek,

feltámadnak a porrá vált szívek.

Betápláljuk a Gépbe a Jelet

Ti majd, ha nőttök és megfejtitek:

szent titok az, vetés, isteni mag.

"Lélek nélkül nem alkot az Anyag".

mondhatom, hogy nincs lehetetlen, a dolgok akkor adódnak ha értelmesek, ha érettek és érdemesek!

ZK: Tehát akkor megálmodhatjuk együtt a következő találkozót is?

MT: Ezt már nem is kell megkérdezned! Remélem igen!

Most a türelmesen mellettem ülő, eddig végig odafigyelő Gyöngyvérhez fordulok kérdéseimmel:

ZK: Nagyon érdekel, mit hallottál rólunk, hogyan készültél az idejöveteledre, és mit éreztél, amikor Tibi felkért, hogy gyere vele...

Hortobágyi Gyöngyvér: Igazából nem nagyon félttem, mert elég hosszú pedagógiai múlt van mögöttem, de nem ismertem ennek a társaságnak a mentalitását, nem tudtam, hogyan fogják fogadni azt, amit én próbálok átadni, ami az én véleményem, az

folyt. a köv. oldalon

A VIII. Dél-Amerikai Néptáncfalókozó margójára - egy elismerő levél -

Abban a megtiszteltetésben részesültem kedves kollégáimmal, Hortobágyi Gyöngyvérrel, hogy a VIII. Dél-Amerikai Néptáncfesztiválon részt vehettünk. Nekem ez nem volt újdonság, hiszen 1993 óta jóformán rendszeresen járok ki az argentin, brazil és uruguayi együttesekhez tanítani. Nagyon örülök, hogy ismét náluk járhattam, és velük tölthettem két hetet.

A mai napig meghatódok, amikor látom ezeket a fiatalokat, több mint 14.000 km-re távol Magyarországtól eredeti magyar néptáncot táncolni és népdalokat hallani. **Hangsúlyozom: eredeti magyar néptánc és népdal!**

A mostani fiatalokról nyugodtan állíthatom a növendékeim, hiszen az első találkozásunkkor ők voltak a gyerekcsoportok tagjai. Bizony-bizony eltelt már sok év és ők a nagy felnőttcsoportot alkotják most. Nagy büszkeséggel mondhatom mindenkinek, hogy nagyon jó úton haladnak a népi kultúra és a nemzeti identitás megőrzésének érdekében. Minden országban olyan fiatal vezető vezet az együttesek, akinek fontos, hogy megtartsák a magyarságukat, a kultúrát. De nemcsak a megtartás fontos a számukra, hanem az is, hogy azt tovább adják.

Természetesen, ez háttér-támogatás nélkül nem megy. Minden szülőnek külön köszönet jár azért, hogy fiaikat, lányukat elvitték a próbákra és megszerették velük a táncot, a népdalt. Köszönöm.

Nagyon jó látni, hogy ezek a 3 országból összesereglett fiatalok mennyire ismerik egymást.

Foto Trixi

Közösen táncolnak, énekelnek, játszanak, beszélgetnek. Lám-lám. Nincsenek határok.

A fesztiválszervezők igazán nívós műsorokat állítottak össze. Mindenki megmutathatta, mit is tud. A magyar táncdiplémások minden részéről láthattunk igazán jó táncokat. Ami újdonság volt számomra, és aminek igazán örülök, hogy kezdik szárnyaikat bontogatni a fiatal alkotók, koreográfusok. Sokat kell tanulniuk, de elindultak egy nagyon érdekes, izgalmas, kihívásokkal teli úton. Csak biztatni tudom őket, hogy folytassák az elkezdett utat.

A fesztivál után természetesen tartottunk egy értékelést, ahol elmondtuk az együttes vezetőinek és az alkotóknak az észrevételeinket. Nem bántunk senkivel kesztyűs kézzel, hiszen az volt a célunk, hogy felhívjuk a figyelmet a hibákra és azok kiküszöbölésére. Úgy gondolom, minden vezető és koreográfus megértette a kritikák lényegét és leszűrte a konzekvenciát.

Nagy munka volt a fesztivál megszervezése és azt kell mondanom, hogy nagyon jól sikerült. Ha egy kicsivel mi is hozzá járultunk a sikerhez, amit szerencsére ezek a fiatalok átélhettek a két előadás végén a színpadon, akkor nagyon boldogok vagyunk.

Köszönöm mindenkinek, hogy segítették a kinti munkánkat úgy, hogy ott voltak velünk, vagy ha ezt nem is tehették meg, de gondoltak ránk.

Tisztelet és egy nagy baráti ölelés mindenkinek:

Makovinyi Tibor

INTERJÚ ...folyt. az előző oldalról

szimpóziumon igyekeztünk beléjük táplálni: a "férfi és nő"-viszonyt, ami persze nagyon nehéz, mert ahogy látom minden együttesnél jelen pillanatban férfi a vezető és a női példa nem úgy vetítődött le, ahogy ez valójában van.

ZK: Az elképzelésed szerint olyat láttál, amilyen vártál? Bizonyára tudod azt is, hogy itt a néptánc szorosan a magyarságtudathoz kapcsolódik...

HGY: Ez nem is kérdéses - azért nem is beszéltem róla! Itt az egyik legszembeütőbb bizonyossága annak, hogy magyarok vagytok, többek között az, hogy táncoltok! Hiszen a magyar nép mindig táncol. Hát ez számomra evidencia!

ZK: Csodás számokra az, hogy ez a táncolás a Kárpát-medencétől 14 ezer kilométerre történik?

HGY: Ilyen gondolatból kiindulva nem, mert én azt gondolom, hogy aki magyar, az táncol. Teljesen mindegy, hogy milyen szinten. A magyarságtudat mindenféle képpen a néptáncban tud kiteljesedni. A Gyöngyösbokréta idejében, a stilizált táncok idejében is ugyanolyan fontos volt, mint most. Nyílik a világ. Mindenféle nyílik, s nem csak mi nyitunk erre fele és eljutunk ide, hanem ti is eljuttok hozzánk, és mindnyájan rácsodálkozunk az új kutatásokra. Hiszen nem olyan régóta létezik Magyarországon sem ez az új hullám: 20 év nem hosszú idő! Inkább az a fantasztikus, hogy már "ideért"!

ZK: Mint néptáncos a néptáncostól, nő a nőitől kérdelem, mi a legfontosabb szerepe a magyar női néptáncosnak?

HGY: Az alázat, ami semmi esetre sem megalázkodást jelent. Én úgy gondolom, hogy van a "domináns" személy, aki többnyire, akárhogy is néztem, mindig a férfi. De a nő, ha nem volna, akkor a domináns személy nem tudna megélni! Ez így vonatkozik a táncra is: ha nem volna a nő, akkor a férfi egy idő után nagyon tudna unatkozni. Mert azért a magamutogatás csak ideig-óráig kellemes. Egy pár kapcsolatában akar élni, táncolni, szórakozni: ez adja meg az életnek a teljességét! S az élet olyan, mint a tánc.

ZK: Mit vettél észre most, hogy alkalmas volt megfigyelni a dél-amerikai táncos lányokat?

HGY: Hát először az volt az érzésem, hogy nagyon-nagyon furcsán néztek rám. Igazából félttem is, hogy nem fogadják el azt, amit én mondok. De ahogy teltek a napok

éreztem, hogy rádöbbenek arra, hogy mi ennek az élményrésze. Szerintem ez volt a cél: hogy számukra is élmény legyen, tehát nemcsak gyakorlat, hanem, hogy "anyanyelvi" szinten tanulják meg, és nemcsak a "figurákat", hanem a táncnak a lényegét. A táncnak a lényege pedig a párkapcsolat, az egymással való jó táncolás.

ZK: Hagyhatsz üzenetet szíved teljes mélyéből a dél-amerikai néptáncos lányoknak? (itt Gyöngyvér arcára széles nagy mosoly ül, a szeme is csillog hozzá...) Éreztem elkövetkező szavait!

HGY: Szeressetek táncolni! Szeressék önmagukat, bízzanak önmagukban és bízzanak a partnereikben. Higgyék azt, hogy nagyon jó az, amit csinálnak.

ZK: Úgy érzed most, hogy idelátogatásod folytán az életed, vagy legalábbis annak egy része megváltozott?

HGY: Megváltozni nem, de teljesebb lett. Nem változtam meg, hisz azt adtam át, ami nekem a hitem. Teljesebb lett azzal, hogy a világ ennek a fertályára is tudtam egy "magot elhinteni", bemutatni, hogyan gondolom, hogyan vallom - és az egész életem erről szól. Mindegy, hogy hol vagyok, a világ akármelyik részén ahova hívnak tanítani csak ezt tudom mondani: tanítani, vallani, amilyen vagyok, s amilyen a hitem a táncról. Ellenben az biztos, hogy itt egészen más mentalitású lányokhoz kellett lépnem, akik másképp élik az életüket, mint én.

ZK: Egy utolsó kérdés: mit fogsz mondani az otthoni kollégáknak a találkozásról?

HGY: Hogy marha jó volt! És javasolnám nekik is, hogy jöjjenek. Ez egy teljesen más magyar világ, de mégis azonos. Az otthoni apátia ellen erőt kaphatnának tőletek, ott már nincs ez a fajta kedvesség s szeretet... Azért mindenben segítségére állunk, az internet is megteszi a magáét az "áthidalásban". Nem lenne rossz ötlet, ha hazai táncosok többen tudnánk eljönni a találkozóitokra.

ZK: Köszí mindent, Gyöngyvér. Ezentúl már te is "hozzánk tartozol".

Már kevés óra választott el a búcsúzástól. Nehézség hangulat ereszkedett le mindhármunkra. Mindig fáj ez a "szia", mert csak Isten tudja, mikor látjuk egymást megint. Hiába vigasztal az internet eszköze, mégsem azonos egy meleg öleléssel, egy suhanó, jóleső és kedves párostáncsal. Az rokonít igazán, attól lettünk mi, magyar néptáncosok "testvérek" a világban!

A szimpózium - bentről...

(Képanyag G-FOTO)

A dél-amerikai magyar néptáncfalókozó olyan, mint egy lombos tölgyfa... Többfelé ágazódó, széttárt karjai átkarolják az eget. Ha öntözik, a fa erősödik, nő, s egyre szebb s több ága lombosodik, sok-sok levéllel. A magyar néptánc köreiből minden ág egy cél, minden levélke egy dolgozó néptáncos...

Kezdetől fogva tisztán láttuk, hogy nem elég a színpadi bemutató ahhoz, hogy a néptáncmozgalom utólag megmaradjon és fejlődjön. Így születettek meg hozzá a "továbbképző tánc-szimpóziumok".

Az idén is megtartottuk ezt a hagyományt. "Átköltöztünk" a Longchamps-i Hogar El Alba-ba, s ott töltöttünk egy egész hetet.

Sokan voltunk, annak ellenére, hogy sajnos az uruguayi együttes nem maradt, mert ők most éppen készülnek második magyarországi turnéjukra. Úgy 70-en helyezkedtünk el a szép nagy épületben. Az első emeleten voltak hálósobáink és a táncterem, lent pedig a hatalmas s kényelmes ebédlő a konyhával.

Hogy mi egy szimpózium? Egy tanfolyam-szerűség, hasznosan felhasznált, barátokkal-kollégákkal együtt töltött idő. Egész napos lelki és fizikai kitarást igénylő gyakorlat-dózis.

Néptánc-szimpózium: Hasonlít a felsoroltakhoz, csak hogy hozzá kell tenni a kimeríthetetlen szenvedélyt, izzadságot, forrora duzzadt izmokat, néha fájó karokat és vállakat, sok ritmust, még több térdhajlítást és lábfej elhelyezést. Miközben ez történik (napi majdnem nyolc órán át!), egész sorozatok következnek egyik a másik után, lépésanyag, tájegységek, faluk nevei, szokások megismerése. Népdaldallamoktól és szövegektől zeng a ház, az erdő - és a lélek.

Most már érthető? Ugye igen! A 2006-os szimpózium egy magyarországi és egy erdélyi táncultúrát foglalt magába. Kezdetnek Dunántúl dél-keleti fekvésű Sárpilis (Sárköz) táncrendjét ismerte s tanulta meg a csapat: lenthangsúlyos mártogatást, csárdást és az apró lejtős és kopogós páros tánc lépésanyagát. Fárastó volt, vidám, mint a legtöbb dunántúli és kis-alföldi táncokat jellemző stílus. Illetékesen jött hozzá a nem kevésbé vidám népdal is, a községre jellemző "sárral" ellátott szerelmes történet:

"Jaj de sáros utca a szekszárdi utca, jaj de sokat jártam hozzád babám rajta, jaj de magos ég a csillagos ég nem tóm-rózsám szeretel-e még, eje hujja haj, leveles a gally, kedves rózsám soha meg ne csalj! Ha nem szeretnélek, fel sem keresnélek, Ezt a sáros utcát nem gázolnám érted, jaj de magos ég..."

Utána Erdély Marosszékébe vitt el a tanulás: Marossárpatak kendővel, forgatósz táncrendjével, illetve a közismert virtuóz verbunkkal is. Ez egészen más. A párkapcsolatban határozottan közvetlenebb, de sok igazítás eredményeként sikerült ez is!

Először fordult elő, hogy teljes létszámban részt vett a szimpóziumon egy patyolat új kezdőcsoport tagozata is: a Buenos Aires-i "Új Tilinkó"! 12-13-14 éves magyarul értő serdülők, akikről ugyan egy pillanattal, de tévesen azt hittük: nem fogják "kibirni"... Pedig mennyire bírták! Élvezték is!

Sajnos egy szempillantás alatt a szimpózium is befejeződött. Azt hiszem még maradtunk volna mindnyájan. Mindenért, nemcsak maga a tánctanulási élmény, hanem a barátokért, az ízletes kosztért! Végtelen köszönet a négy önzetlen s kedves "szakácsnak", mert négyen főzni 70 edző táncos számára nem éppenséggel könnyű dolog, még a legtapasztaltabbnak sem! A Beis házaspár: Anni és Horacio, özv. Benedek Lászlóné Marika és Bonapartianné Trixi megállás nélkül "kotyvasztották" számunkra a finomságokat.

Az Hogar el Alba helyet, oktatást és szakmát biztosít a bentlakóinak. A ház mellett tágas erdőszél, az erdő maga körülvevő több házzal, tanyával, kacskaringós, fenyőkkel szegett utakkal. S a csend... Az első három nap iszonyatos nedvessége majdnem langyos hőmérsékletével, az állandó köddel és szemerkélő esővel hangulatosabbá tette az egészet. Majd bekövetkezett a hideg, egy dermesztő éjszakai vihar után - noha ott nem volt jégeső, mint a Fővárosban!

A táncgyakorlatokat sok-sok liter mate ízesítette, gitár kísérte a pihenőket, és a több tucat emeletes ágyakkal berendezett "lány" és "fiú" alvótermekben mindig jó hangulat adódott. Jobbat nem is tudnék elképzelni! Búcsú-bulit is rendeztünk, de minden este spontán folytatódott a szórakozás, fáradságot nem ismerve, szinte végkimerülésig élveztük egymást, tudván, hogy - még ha kísér is a szerencse - csak kétfévente találkozhatunk. A sok különböző korosztály ellenére mindenki mindenkivel mulatott, beszélgetett, táncolt és élvezett. Pedig hány országból, városból, kultúrából jöttek össze az emberek!

Ilyen a mi néptáncfalóközünk: tanít és szórakoztat, közös nevezőre hoz és nevel: a szeretetre, az elfogadásra. Ez a közös szenvedélyünk, így, egyszerűen "testvérré" kovácsol mindannyiunkat. Nincs ehhez hasonló.

A táncmesterek is úgy kell hazamenjenek, hogy eszméjük igen szerves része itt "lebegjen tovább" köztünk, egészen a következő alkalomig. Ez elkerülhetetlen. Ide minden magyar visszavágyik... Talán varázsos a Dél-Amerika magyar néptáncos közössége? Szerintem igen, valóban az! Páratlan lelkületben tartja fenn egésszéges szokását.

A magyar néptáncnál jobb nincs! (ZK)

SZÉP ÉLETT, CSERKÉSZÉLETT

Városi cserkész-akadályverseny Buenos Airesben

(TLK) Az idei augusztus harmadik, hosszú hétvégén a Buenos Aires-i körzeti cserkészőrs városi akadályversenyt rendezett a 18. Bartók Béla cs.cs. és a 39. Magyarok Nagyszónya I.cs.cs. tagjai számára. Szombat déltől vasárnap estig őrösként jártuk a várost, ismerkedtünk nevezetességeivel, és feladatokat oldottunk meg. Buenos Aires óriási város, többen életükben először jutottak el egy-egy helyre, s nyugodtan mondhatjuk, hogy még a legöregebbek, legtapasztaltabbak is tudtak meg új dolgot fővárosunkról. Például, hogy közlekedik benne villamos, igaz, hogy csak hétvégeken, mint idegenforgalmi érdekesség, és csak egy 20 perces körutazást lehet tenni rajta...

Az őrök önállóan járták végig az állomásokat, busszal, vonattal, metróval utazva, a legkisebbeket (5-7 éves korosztály) természetesen autóval fuvaroztuk, bár egy alkalommal ők is metróra szálltak.

A legkisebbek két őrse a szombat éjszakát a Református Egyháznál töltötte, a lelkészcsalád vendégeként – Tóth L. Kristóf lelkész és kislánya, Ágota is aktív cserkészek –, míg a nagyobbakat a cserkészcsoportok otthonaikban, illetve egy őrös a Mindszentynumban a katolikus közösség látott vendégül.

A legkisebbek két nagyobb őrrel kiegészítve – őrvezetőikkel együtt – a református templomban vettek részt vasárnap délután. A gyerekestentiszteleten, amelyet Tóthné Bede Krisztina külön az ő számukra tartott. A többi őr a Mindszentynumba ment misére. Ez után folytatódott az akadályverseny, majd este 6 és 7 között gyűltek össze az őrök a Cserkészháznál, hogy közös játékkal fejezzék be a versenyt. Végül – a világ magyarjaival együtt – mi is meggyújtottuk a szolidaritás tüzét, és a Himnusz elénekülésével koronáztuk meg az együtt töltött két napot.

A legkisebbek

Foto Kristóf

(ZK) Városi akadályverseny... a legtöbb cserkésznek teljes újdonság! Egy egész hétvégé alatt járni és járni a nagy főváros utcáit úgy, hogy barátaiddal méssz, hogy konkrét s előírt feladatod van, de mégis - olyan rendkívüli szabadságérzés önt el! Hideg van, de napsütés teszi kellemesebbé. A "civil" járókelők nézik egyenruhád, feltűnik mindenkinek vidámságod, az önfelelt ricsaj-fellobbanása a buszon, a metróban, a vonaton. Aki nem őrbe van beosztva, állomásként "állja" végig a két napot, és teljesen más felméréssel éli át...

A Kongresszus kupolája

A híres Recoleta temető bejáratánál igen szimpatikus anekdotakincs nevű könyv íródik. Az első fejezet neve: "Recoletai epizódok". Emlékeztünkben megmaradt minden egyes rendkívüli pillanat, de most csak egyet mesélek el nektek, mert egyedülálló, minden szempontból...

Dél van; ahogy már említettem, fúj a hideg szél a ragyogó napsugarak alatt (így mégis kellemesebb a temetői légkör): millió turista, fantasztikus arcok, kinézések, az ajtónál egy kedves de átható, felejtetetlenül éles hangú aszszonyka (első benyomásra azt hittem papagáj rikácsol): "Maaaaapas", aztán franciául, portugálul, németül, olaszul, s végül angolul harsogja: „Maps, maps of the cemetery!” Ülök egy hideg kőpad szélén és várom az első őr beérkezését. Valamennyit késnek, így hát elmélyülök a körülöttem történő furcsaságokon... Van, aki megkérdezi tudok-e spanyolul, vagy hogy honnan jöttem (hát innen, olivosi magyar cserkész vagyok, nem látod?) De nem egyedül ülök az óriási kriptá-

kolosszális sírköve előtt lévő padon, hanem (kérem megjegyezni a szereplőket) Gergő, „importált” fotóművészünk és kedves, szép Marcsi menyasszonya ácsorognak velem. Ők aztán élvezik a várakozást, Marcsi figyel, kérdez, Gergő pedig, miután meggyőződik, hogy nyugodtan előszedheti drága fotókészülékét: klick-klick-klick, egyiket a másik után "festi" a szebbnél-szebb felvételeket, akárcsak a művész s ecsete a szűz vászonra...

Hirtelen látom: ismerősök a bejáratnál! A fiúvezetők csoportja jön elsőnek. Megérkeztek, széjjel néznek, azonnal az első feladat: díjazva lesz az az őr, amelyik a legtöbb őr, szakállas vagy gyermekes emberrel lefénnyképezteti magát! Hát most jön a saftos java a mesének (megjegyzem: együttműködtek a turisták is, érdeklődő-kíváncsi jókedvvel): több sikeres kép után, egy ravaszul mosolygó Gemer (Demes Sanyi) sietve ráncigál maga után felénk egy magas, kellemes kinézésű, szakállas-szókés-hátizsákos fiatal, és mellénk állva azt kérdezi: "Ha a szakállas ráadásul magyart, dupla pontozásért érdemel?" Mit is mondjak, kirobban mindnyájunkból a nevetés!

Mindenhol ott vagyunk, mi magyarok!

Így ismertük meg Dávidot, aki ezután és

Kerekes Miki, Demes Sanyi, Kapitány Dávid, Zöldi András

több felvétel után hozzánk csatlakozott, boldogan! Ott állt meg pont, ahol a sors keze akarta, mellettünk, és ő figyelt fel a Gemer cserkészinge zsebe fölötti kis Hungária háromszögre. Hogy örültünk egymásnak! Percekkel belül bizonyos szintű "barátság" alakult ki, Dávid is („disszidáló” magyar szülők egyik fia, Németországban született, majd Magyarországon végezte az iskolát, de Kolumbiában jár egyetemre) szívesen velünk maradt, sőt, más állomásokon a "kémet" játszotta meg a többi őr előtt - ami külön fejezetre lenne méltó. Vasárnap, az akadályverseny végére eljött a Hungáriába velünk vacsorázni.

Mint sokan mások, akik "véletlenül" hozzánk sodródnak, ő sem hitte volna, hogy ilyen "magyar élet" folyik Argentínában.

Ezentúl majd villámpostán tartjuk s "fejllesztjük" új kapcsolatunkat vele, és reméljük az élet megengedi, hogy újra találkozhasunk valahol. Biztos vagyok benne!

Így jött össze néhány olivosi magyar cserkész a két magyarországi fiattal - Gergő és Marcsi - a világot járó magyarral - Dávid... egy "mindennapi" városi akadályverseny keretében!

Talán mégsem kéne annyira aggódni? A Jóistenke megteremtette a magyarokat, majd a szélviharos sors szele szétszórta, de a mai meleg szellők újból összesodorják őket - mindegy, hogy hol... De higgyétek el, ez sem véletlen! (G-FOTO)

Így láttuk HUFI-szemekkel a 2006-os Cserkészbált

Első gondolatunk szemrebbenés s kétely nélkül az elsőbálos lányokhoz vezet: mind más városból, országból jöttek, de mégis itt találhatjuk meg a kiinduló pontot. Hogy lehet ez?

Buenos Airesben született magyar cserkészanyák-apák lányai "jöttek le" a Hungária nagyterme színpadjának lépcsőjén! Olyan mamák-papák, akiket máshova sodort el a sors, de vissza-visszaemlékeznek eredeti idetartozásukra, és gyermekeik által megismerték életüket azokkal, akik itt élünk.

Lomniczy Paulette (Kinga mamája), Besenyi Buba (Julieta mamája), Földényi

"Csutka" (Bea mamája), Benedek László (Dóra és Anna papája) szép lánykái mutatkoztak be közösségünk s barátaink előtt. Különlegesen megható volt... Nemcsak azért, mert szépek voltak (mert minden fiatal szép), nem is azért, mert láthatóan boldogok voltak (hiszen minden elsőbálos remek estéje ez!) - nem!

Hanem azért, mert ez ismét egy újabb s fejlődést jelentő kapcsolatot tárt ki elénk: olyan cserkészbált Buenosban, ahol az elsőbálos lányok ide is, de „odaáthoz” is tartoznak. Egyesült magyar világ csodás jelképe... Így ugye könnyebb az örökölt szétszakadást elviselni? (ZK) (G-FOTO)

MINIHUFI

- **Mennek és jönnek.** Ezentúl gondolom már így lesz mindig: az itteni magyar fiatalok közt van, aki már Magyarországon végzi az egyetemét, Magyarországon talál élettársra, vagy olyan, aki eljön hozzánk hosszabb időre, hogy szülei argentinai magyar közösségét megismerje. Járjuk a világot, mi magyarok! A napokban tért vissza Budapestre egy év után Benkő Teri (volt csapatparancsnok, néptáncos, majd diplomált orvos); a napokban ment át Budapestre (tanulni) Gröber Lisa; a napokban ment vissza Németországba Dory Kinga, majd nem egy éves ittlét után. Sírnak is, nevetünk is - így vagyunk...

Fiatalokról innen-onnan

- **Tutajon a magyar fiúcserkész!** Közeledik a meleg, nemsokára beköszönt a nyár teljes erejével, és újabb kihívás előtt állnak tűnődve a Bartók Béla cs.cs. izzuló tagjai. Mert nem táborra készülnek, hanem cserkészéletük talán legnagyobb tapasztalatát várják: tutajt építenek, és a Paraná folyó vizein fognak élni s "letutajozni" tíz napon át. Demes "Gemer" Sanyi főszervező terve szerint a "kalandnak" a fizikai megpróbáltatás mellett a fő célja a szolidaritás: egy misioneri, igen magára hagyott település emberein fognak komolyan segíteni, s ehhez felhívja az egész magyar közösség figyelmét s felkéri esetleges segítségét is. sdemes@yahoo.com

Argentínai látogatásom élményei

Arra kértek, írjam le, hogy mit jelentett nekem ez az argentinai út, és a programok, amiken részt vettem ott kinn! Háát... azt hiszem, ezt lehetetlen leírni!

Olyan élményekben volt részem, amire nem is gondoltam! Először is már aznap, amikor megérkeztem, az egész család óriási szeretettel fogadott, és alig telt el egy-két nap, máris úgy éreztem, mintha mindig is ott laktam volna. Nagyon sok szeretetet kaptam tőlük, és sok mindent csináltak csak azért, hogy Anna és én jól érezzük magunkat ott. Ez nagyon jólesett, és nagyon szeretem őket!

A cserkészprogramok is nagyon jók voltak, sosem unatkoztam! Mindig mindenki jókedvű és vidám volt, és egy csomót lehetett nevetni, viccelődni és beszélgetni velük! Szuper jól telt minden nap, amikor a Klubban voltunk!

A fesztivál és a szimpózium is nagyon jó volt, végig nagyon élveztem a fellépést, és a tábor is. Még kedvet is kaptam a táncoláshoz! És tök büszke vagyok hogy megjelent

G-FOTO

jófej és vidám volt. Szuper jól éreztem magam!

De aztán sajnos már indulnom is kellett vissza, és persze akkor jött az út legrosszabb része... a búcsúzkodás! Olyan hamar eltelt nekem ez a két hónap, hogy észre sem vettem. De nagyon hiányolok mindenkit... A Diókat (a ZIK-csoportom), és mindenkit a cserkésztejből, a rokonaimat... mindenkit!

És nagyon hálás vagyok a szüleimnek, hogy kaptam tőlük ezt az utat, mert nekem hihetetlen élmény volt, és sosem fogom elfelejteni! Remélem nemsokára újra találkozom mindenkivel, és ha lehet még több ideig!

Benedek Dóri Budapestről (15 éves)

- **Gyalogtúra Argentína** észak-nyugati hegyei közt. A lányok zsenek, de erősek, romantikusak és különösek - azért lányok. Kitartóan szeretik megmutatni életképességüket, nemcsak a mindennapi harcban, szakmában, anyaságban, hanem az "álomjelleget" tervek megvalósításával is! Szépek a hegyek, az erdők, a patakok, szép a bensőséges gyaloglás keretében, a fáradság dacára megtalálni a hangulatot a legmélyebb beszélgetésre! Ők is elindulnak - nem táborra, hanem ez egyszer a természet

szó szerinti felfedezésére! Ha akard őket lelkesíteni, támogatni, keresd fel a csapatparancsnokot: Szeley Cynthit cynthipupi@yahoo.com

- **Egyes dolgok szerencsére még nem változtak meg:** Igenis, még mindig van elegendő jelölt, akiknek magyarul tartatunk vezetőképző cserkészteborokat! Jövő nyáron segédtszti s talán még kiscserkész őrvezetői képzőteborok is lesznek, amelyek ismét a jövő iránti elkötelezettségünket hirdetik!

(ZK)

Sikeres Vezetőképzőtábor

Résztvevők: Ausztrália, Brazília, Kanada, Svájc, USA és Venezuela
 "Gondozzuk a haza szent tüzét nemzedékről nemzedékre és próbáljuk azt meggyarapítani. A múltból így lesz jelen, a jelenből pedig jövő."
 (gr. Teleki Pál, 1. magyar főcserkész)

2006. augusztus 2 és 13 között folyt le a Külföldi Magyar Cserkészszövetség központi vezetőképzőtáborra a Sík Sándor Cserkészparkban 258 résztvevővel. Mint minden évben, célja kinevelni a KMCSSZ jövő vezetőgárdáját. 8 önálló tábor működött. A kiképzés középpontja: a kis csoportok (örsök) vezetése (14-16 évesek), a kis csoportok (rajok) koordinálása (17-21 évesek), és a nagy csoportok (csapatok) vezetése (22 éven felüliek) volt. Részt vettek cserkészek az Anyaországban, Felvidékről és Kárpátaljaból is.

A táborok alatt volt számos előadás, gyakorlat, 24 órás portyák és kirándulások. A tábor legtapasztaltabb cserkészvezetője dr. Chászár Ede 1933-ban kezdte cserkész pályafutását a gödöllői Jamboreen, ahol Csede bá a világcserkészet alapítójával, Lord Baden-Powellal is találkozott.

A nagy táborút alatt a jelenlevők "a vezetés elsősorban példa" gondolatával ismerkedtek meg, valamint az 1956-os szabadságharc hőseinek példamutatását is átérzhették.

Hálásak vagyunk a két vasárnapon Kanadából és Clevelandból érkezett katolikus, református és evangélikus lelkészek szolgálatáért.

Az utolsó vasárnapon a temető részlegben bensőséges kereteken belül felavattuk Dömötörné Kokron Margit emlék-kopjafáját. Margó a családja után a magyar cserkészetet tartotta legnagyobb hivatásának, és mint a magyar néprajz rajongója sokunk népdal, ballada és népszokás kincsét gyarapította éveken keresztül. (A kitűnő CD kapható a HKK-ban. Szerk.)

A táborzáráson újonnan végzett 14 fiú öv., 21 leány öv., 17 kiscserk. öv., 33 cs.st., 3 kiscserk. st., és 15 cst. a KMCSSZ vezetői gárdájában. Kihívásuk a sok tanulat átültetni a KMCSSZ 70 csapatában, amely 4 világrészen, 11 országban működik. (A KMCSSZ tájékoztatója nyomán összegezte HKZS)

61. cserkész tisztitábor, Fillmore, USA

A tisztképzőtábor, úgy, mint minden más vezetőképzőtábor arra való, hogy a csapatokat ellássa kiképzett, hasznos vezetőkkel. (I. KMCSSZ besz. e sorok fölötti cikket. Szerk.). Bester Alessandra beszámolója:

A 61. cserkésziszt vezetőképzőtáboron 15 jelölt volt 5 országból. Jómagam Brazíliából vettem részt. Két leány és egy fiú örsbe voltunk beosztva. Minden nap kaptunk finom reggelit, ebédet meg vacsorát, legtöbbször levest meg szendvicset. Nagyon érdekes társaság volt: voltak cserkészek, fiatal parancsnokok és cserkész szülők is, akik sosem cserkészkedtek de azért jöttek, hogy megtanulják miről szó abban a tevékenységben, ami oly sok embert vonz.

Fontos és ismerős nevekből állt a vezetői gárda (Lendvai-Lintner Imre, KMCSSZ elnök, Dömötör Gábor, KMCSSZ alelnök, Szentkirályi Pál és Csede bá). Nagyon érdekes előadásokat tartottak. Napi 7 órán át érintettük a cserkészetet különböző szempontból, egy csapatnak a szervezését és benne minden egyes személynek a feladatát és felelősségeit, beleértve a cserkészek szüleiket is, és hogy milyen fontos életben tartani a magyarságunkat. Csede bá előadása az egyik legélvezetesebb és izgalmas volt, mert ő szemtanúja volt a legtöbb történelmi eseménynek, amiről tanultunk. De nemcsak elméleti előadások hangzottak el, hanem gyakorlatiak is: sokszor csoportonként kellett találnunk egy megoldást, amit azután megbeszélünk a többi csoporttal. Ezen kívül volt népi játék, népdalozás, kirándulás és vendéglátás más vezetőképző táborokban.

A tábor nagyon jó élmény volt, sokmindent tanultam cserkészetéről, megbeszélünk közös meg saját csapatproblémákat és megoldásokat, életre szóló barátságokat kötöttem. De a legfontosabb az, hogy megláttam a gyakorlatban, hogy nem mi vagyunk az egyetlen cserkészcsapat, hanem hogy az egész világon vannak magyar cserkészek. És még egy: hogy a KMCSSZ összeköti a csapatokat, és segít, hogy megtartsuk ezt a fantasztikus tevékenységét.

Ez nemcsak egy hétvégi foglalkozás, hanem egy életre szóló nevelés, ahol megtanulunk élni a 10 cserkésztestvérünk szerint, tisztelve felebarátainkat, a természetet és saját magunkat, megtartva elődeink hagyományait és a magyarságunkat.

Szeretném megköszönni mind azoknak, akik annyira segítettek a példájukkal és tanításukkal, és akiknek segítségével nélkül nem tudtam volna részt venni a táboron. Köszönöm Kokron Editnek a türelmét a magyarságismerettel, Kiss Albertnek, Hársi Sárinak, Römer-Tóth Esztinek, Demes Sanyinak és főleg szüleimnek a gyakorlati példát és lelkesítést, és a 13. sz. Szondi György cs. örsvezetőinek és vezetőinek, akik mindig mellett állnak előrevinni a csapatot és a legjobb példát adják a következő vezetőknek, a gyerekeknek. (Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Bester Alessandra (Pupi), São Paulo

Argentínában az
Édesanyáknak boldog
anyáknapját kívánunk!

Horváth Sándor: Szeresd nagyon az Édesanyát!

Amikor sírva-ríva megszületsz,
szívére szorít és read nevet,
ő fogja meg először kis kezed.
Az életet ő adta neked.

Ő virraszt érted éjszakákon át,
ha betegség fest lázrózsát read.
Ő vigyázza álmaid nyugalmát,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Csörgős játékot ő vesz teneked,
s letörli arcodról a könnyeket,
karjai közt nő naggyá a világ,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Mikor az első lépést megteszed,
hogy útra kelj, vezetni léptedet,
lépj még kicsim! -
hallod hívó hangját,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Ölébe ültet és mesél neked,
megsókolja tapsoló kis kezed,
ugró, pettyes labdát gurít hozzád,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Ha kimondod az első szót: Mama!
Övé a világ legszebb mosolya,
örömkönnék közt mosolyog read,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Kis elefántot rajzol nagy orral,
és egéért, kunkori farokkal,
segít vezetni majd a ceruzát,
szeresd nagyon az Édesanyát!

Ha majd az első betűt leírod,
őt kérde, aki tanított:
Jó lesz, Mama? - ő mosolyog rád.
Szeresd nagyon az Édesanyát!

Csitrí leszel, vagy siheder kamasz,
mindenkinél többre tartod magad,
azért ő intő szóval szól read?
Szeresd nagyon az Édesanyát!

A sorsod messzire vet majd tőle,
emlékből idézed majd a mosolyát,
de a Mama örökké yisszavár,
szeresd nagyon az Édesanyát!

ZENÉS EST OKTÓBER 28:

Ahogy az októberi eseménynaptárban is olvasható, a Hungária október 28-án 19 órai kezdettel egy zenés műsor előadását szervezi.

Csák József érkezik közénk Budapestről barátjával, **Nieder Ivánnal**. Mindketten építészmerenők, de kiemelendő, hogy Csák József a Magyar Állami Operaház magánéneke, aki az utolsó évtized alatt többek között a következő szerepeket énekelte: Verdi: *A végzet hatalma* (Álvaro), *Trubadúr* (Manrico) és *Macbeth* (Macduff), Puccini: *Tosca* (Cavaradossi), Mascagni: *Parasztbecsület* (Turiddu), Donizetti: *Szerelmi bájtal* (Nemorino), von Zemlinsky: *Törpe*, Erkel: *Bánk Bán* és *Dózsa György* (címszerepek).

A tervbe vett előadás címe: „**Budapest, Budapest te csodás...**”: Zenés séta a magyar fővárosban, egy-egy érdekes pont kiemelésével, és az ehhez kapcsolódó dalok, kuplék közbeiktatásával. Az est folyamán operáriák, népdalok is elhangzanak.

A bemutatás vacsora keretében megtekinthető. **A haszon a cserkészek nyári táborai javára van szánva** (tutajtura a fiúknál, hegyi gyalogtúra a lányoknál - I. **MINIHUFIV** cikk az előző oldalon. Szerk.)

Támogassuk jelenlétünkkel!

Belépő vacsora nélkül \$ 6.-
Belépő vacsorával (ital nélkül) \$ 22.-
elővételben Omarnál.
Helyfoglalás: 4762-1662 (Erzsi) vagy
ehaynal@fibertel.com.ar

Az 56-os Forradalom és Mindszenty bíboros

Sok-sok politikai és szakmai indulat kavarg az ötvenedik évfordulóra tervezett ötvenhatos megemlékezések körül. Ki, hogyan és mivel emlékezzünk, mihez van joga, és mihez nincsen. És egyáltalán: **kié ötvenhat?** A börtönt szenvedettek és a kivégzettek családjáé, a saját illúzióikon túllépő reformkommunistáké vagy a XXI. század fiataljaié, akiknek tovább kellene vinniük a magyar forradalom emlékét és szellemét?

Mindszenty József Magyarország Hercegrímása szabadulása után a Hercegrímási Palota udvarán kiszabadítottával - magyar páncélos katonákkal

A bíboros első üzenete a szabad rádió hullámain át

LAPZÁRTA ÉS A HÍRLAPUNK BETÖRDELÉSE UTÁN ÉRKEZETT HÍR: Tömegtüntetések Budapesten

A köztelevízió csatornáin és a helyi újságokon keresztül az argentinai nagyközönség megtudhatta, hogy mi folyik most Magyarországon.

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök még májusban tartott egy beszédet az MSZP zártkörű gyűlésén. Nyomdafestéket nem tűrő kifejezésekkel fűszerezve ecsetelte a pártvezetőknek, hogy a megszorító intézkedésekkel már nem lehet várni, mert a gazdasági helyzetet elrontották - „nem kicsit, nagyon”. Különböző trükkökkel hatalmas külföldi adósságot halmoztak föl, olyat, amire Európában még nem volt példa. Bevallotta, hogy kormányzás helyett négy év alatt nem csináltak semmit és az utolsó másfél-két évben csak hazudtak („hazudtunk reggel, éjjel, meg este”) azért, hogy megnyerjék a választásokat.

Ez a beszéd kiszivárgott és nyilvánosságra került, mire föl nagy lett a fölháborodás. Napok óta tömeges tüntetések vannak a fővárosban és országszerte, és Gyurcsány lemondását követelik. A miniszterelnök viszont kijelentette, hogy büszke a beszédére, amiben kimondta az igazságot, és nem mond le, mert úgy érzi, hogy a többség őt támogatja. - Ezzel aztán Magyarország megint bekerült a nemzetközi hírek közé, sajnos nem a legjobb színben.

Október 1-én Önkormányzati választások lesznek, pártlistákra, ami egyfajta bizalmi szavazást jelent. Kimenetele demokratikus eredmény lesz, amit - így vagy úgy - tiszteletben kell tartani. Ott eldőlhet, hogyan állnak a mai erőviszonyok. A jelenlegi helyzet a pattanásig feszült, percről-percre változnak a hírek. Kövessük őket figyelemmel!
(HKZS)

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1° piso, Olivos
 Horario de atención al público: los viernes de 19 a 21 hs.

SZEMELVÉNYEK

- 881 Értavy Baráth Kata: Történelem: kitűnő - Regény az 1956-os szabadságharc idejéből
- 3879 Teichel Mária: Sziget utca 14 - Regény az 56-os forradalom előzményeiről
- 1930 1956 - A magyar forradalom és szabadságharc a hazai rádióadások tükrében október 23-november 9
- 4205 Titkos jelentések 1956 okt. 23-nov. 4
- 1956 Pongráz Gergely: Corvin-köz 1956
- 3403 Oltványi László: Harcok Dél-Budapesten 1956
- 2353 A befejezetlen forradalom - 1956
- 5220 Irving, David: Felkelés. Egy nemzet küzdelme: Magyarország 1956
- 2354 Fónay Jenő: Megtorlás. Mi történt Magyarországon 1956 után
- 5074 Kiszely Gábor: Allambiztonság 1956-1990
- 3107 Antológia 1953-1956: Költők forradalma
- 3065 Gloria victis - 1956 költői visszhangja a nagyvilágban (*)
- 3831 Méray Tibor: Nagy Imre élete és halála
- 3882 Gosztonyi Péter: A magyar forradalom története
- 957 Csonka Emil: A forradalom oknyomozó története (1945-1956)
- (*) Az 50. évforduló alkalmából a hollandiai Mikes Kelemen kör újra kiadta a GLORIA VICTIS 1956 versantológiát, amely eredetileg a müncheni Nemzetőr gondozásában, Tollas Tibor szerkesztésében jelent meg. A könyv európai, észak- és dél-amerikai, ausztráliai, ázsiai és afrikai költők verseit tartalmazza. A könyv pdf-formátumban letölthető: http://www.federatio.org/mikes_bibl.html#92 (4,6 MB)

Videokazetták: VK-1 A lángoló Magyarország 1956 okt. 23
 VK-344 1956-2002; 1956 október 23
 VK-134 56-os Szövetség Múzeum előtt osztott (Fónay - Göncz - Antall) 1992. március 15
 VK-121 A Nagy Imre per

Libros en castellano: S-28 Antológia: Liras en las catacumbas
 S-111 Autores varios: La revolución popular húngara 1956
 (hechos y documentos)

S-125 Bálint, Imre: Hungría no se muere
 S-186 Vattay, Francisco: Aspectos militares de la revolución húngara de 1956
 S-235 Ferrero Blanco M.D.: La revolución húngara de 1956

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
 UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
 - PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
 OUTLET: VIAMONTE 700
 KALPASERVICE: 4394-6400
 TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
 (1646) SAN FERNANDO
 Prov. de Buenos Aires - Argentina
 Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
 E-mail: turul@arnet.com.ar